

»Uplands Runestenar» (*Monumenta* 1, n:r 28) upptages: »Norra Kyrkiewäggen ett skiep 1 st.» Senare uppgifter saknas, och stenen är f. n. oåtkomlig under rappningen, då man icke närmare känner dess plats.

Ristningen utgöres av en enkel teckning av ett skepp. B. Bergman jämför den med skeppsbilder på mynt, funna bl. a. på Björkö och enligt S. Lindqvist tillhörande början av 800-talet. »Det är alltså icke orimligt, att skeppsbilden på stenen i Rasbo kyrka skulle kunna hänföras till ungefär samma tid.»

1002. Rasbo kyrka.

Pl. 43.

Litteratur: G. Ahlbin i Upsala Nya Tidning ¹⁹/₆ 1923, brev till riksantikvarien S. Curman ³/₁ 1927 (ATA); B. Bergman, Inventering av fasta fornminnen i Rasbo sn ¹⁰/₆ 1925, med tillägg ²⁷/₆ och ⁷/₁₂ 1926 (ATA).

Äldre avbildning: B. Bergman, teckning 1925 (ATA).

Ett fragment av en runsten står uppställt i södra vapenhuset, mot södra väggen.

Stenen har tidigare legat i golvet vid norra kyrkdörren, strax innanför tröskeln. Den omtalas första gången av Dybeck, i hans reseberättelse 1866: »Af de flere runstenar som funnits i Rasbo kyrka, återstår nu bara en — ett stycke, liggande i norra kyrkdörren.» Dybeck har tydligen ansett fragmentet för obetydligt för att medtagas i *Sveriges runurkunder*. Säkerligen är det denna sten (icke U 1000, såsom författaren, E. Sidenbladh, tror), som avses med följande uppgift i Beskrivningen till Geologiska kartbladet »Rånäs» (1868): »strax inom norra kyrkoporten ligger en nätt sten.» Senare (1923) har den uppmärksamats och anmälts av hr G. Ahlbin, Skeke. År 1925 upptogs den ur golvet och ställdes på sin nuvarande plats.

Rödgrå, finkornig granit. Höjd 0,50 m., bredd 0,86 m. Fragmentet utgör fotstycket av en runsten med ett par runor bevarade. Ytan är hårt sliten och jämn.

Inskrift:

... - shi ...

1003. Frötuna, Rasbo sn.

Pl. 44.

Litteratur: G. Ahlbin i Upsala Nya tidning ¹⁹/₆ 1923; Stockholmstidningen ¹⁰/₁₀ 1926, Svenska Dagbladet ¹³/₁₁ 1926; B. Bergman, Inventering av fasta fornminnen i Rasbo sn, tillägg d. ²⁷/₆ 1926 och ⁷/₁₂ 1926 (ATA), Uppländsk run- och bildstensristning (1948), s. 77 f.

Äldre avbildning: B. Bergman foto (ATA; reprod. i: Bergman, Uppländsk run- och bildstensristning, s. 77 f., fig. 50—51).

Två runstensfragment, troligen tillhörande samma sten, nu upplagda på en bergshöjd i Frötuna park, omkr. 500 m. SSÖ om huvudbyggnaden.

De båda fragmenten omtalas första gången i en tidningsartikel 1923 av Riksantikvariens ombud, f. faktorn i Stockholms Dagblad G. Ahlbin. Det ena (A) låg då i grunden till en källare i trädgården vid Frötuna, det andra (B) fanns på gräsplanen framför herrgårdsbyggnaden 30 m. från en uthusflygel. Det hade några år tidigare påträffats under golvet i en lada, den s. k. Västlötsflygeln. År 1926 togs fragmentet A ut ur källarväggen; efterforskningar gjordes efter andra delar av runstenen, men utan resultat. Båda fragmenten fördes då till sin nuvarande plats, där de äro uppställda tillsammans med U 1004.

Ljusgrå granit; fragmentet A har en rödaktig färgskiftning. Fragmentet A 0,72 × 0,32 m. Tjocklek 0,60 m. Ytan är ganska ojämn. Ristningen är tydlig. Fragmentet B 0,41 × 0,52 m. Tjocklek 0,44 m. Ytan är slät och jämn, delvis nästan som slipad. Ristningen djupt huggen och tydlig.